

Siseministri määruse „Siseministri 16. mai 2024. aasta määruse nr 13 „Turvategevuse eeskiri“ muutmine“ eelnõu seletuskiri

1. Sissejuhatus

1.1. Sisukokkuvõte

Käesoleva eelnõuga muudetakse siseministri 16. mai 2024. aasta määrust nr 13 „Turvategevuse eeskiri“ (edaspidi *turvategevuse eeskiri*) ning selle lisa nr 2.

Määruse muudatused on tingitud 2024. aasta 1. juulil jõustunud turvategevuse seaduse (edaspidi *TurvaTS*) ning selle alusel siseministri 16. mai 2024. aasta määrusega nr 13 kehtestatud „[Turvategevuse eeskirja](#)“ rakendamisel praktikas ilmnenu probleemkohtadest.

Muudatustega:

- **täpsustatakse koolituse dokumenteerimise korda**, nähes ette, et täienduskoolituse läbimisel väljastatakse tõend;
- **sätestatakse, et kehalise ettevalmistuse kontroll võib toimuda täienduskoolituse raames** ning tunnistus väljastatakse juhul, kui hinnatakse õpiväljundeid;
- **selgitatakse eelneva ja perioodilise tervisekontrolli vahet** ning määratakse selge ajaraam tööle asumise järgseks kontrolliks;
- **täpsustatakse dokumentide säilitamise kohustust**, mis lasub ainult turvaettevõtjal;
- **pikendatakse turvaplaanide säilitamise tähtaega**;
- **täpsustatakse tervisekontrolli nõudeid**;
- **muudetakse tervisenõuete loetelu turvategevuse eeskirja lisa 2**, sealhulgas nägemisteravuse ja psühhotroopsete ainete tarvitamise osas, et välistada põhjendamatud välistamised ja võimaldada sisuline hindamine.

Muudatustega tagatakse õigusselgus, ühtne praktika ja luuakse selgem ning paremini rakendatav õigusraamistik turvategevuse valdkonnas.

1.2. Eelnõu ettevalmistajad

Eelnõu ja seletuskirja on koostanud Siseministeeriumi nõunik Nurmely Mitrahovitš (nurmely.mitrahovits@siseministeerium.ee) ja õigusnõunik Rina Sillandi (rina.sillandi@siseministeerium.ee). Eelnõu on valminud koostöös Eesti Turvaettevõtjate Liiduga. Eelnõu ja seletuskiri toimetatakse keeleliselt pärast kooskõlastusringi.

1.3. Märkused

Eelnõu ei ole seotud Vabariigi Valitsuse tegevusprogrammiga ega Euroopa Liidu õiguse rakendamisega.

Eelnõuga muudetakse siseministri 16. mai 2024. aasta määrust nr 13 „Turvategevuse eeskiri“ avaldamismärkega RT I, 18.05.2024, 1.

Eelnõuga ei suurene halduskoormus. Edaspidi peavad turvateenistuja koolitajad väljastama täienduskoolituse läbimise järgselt tõendi või tunnistuse, sõltuvalt väljaõppest. Ka seni on väljastatud tõendeid, tunnistusi või õiendeid. Uus regulatsioon ennekõike ühtlustab praktikat, mille tõttu ei käsitleta seda halduskoormuse suurendamisena. Seetõttu ei rakendata halduskoormuse vähendamise reeglit, mis tuleneb Vabariigi Valitsuse 21. detsembri 2011. aasta määrusest nr 180 „Hea õigusloome ja normitehnika eeskiri“.

2. Eelnõu sisu ja võrdlev analüüs

Eelnõu koosneb **13 punktist**.

Eelnõu punktiga 1 täiendatakse turvategevuse eeskirja § 7 lõiget 1 teise lausega, mille kohaselt peab täienduskoolituse läbiviija pärast täienduskoolituse läbimist väljastama koolituse läbinule tõendi.

Turvategevuse eeskiri reguleerib dokumentide vormi valvetöötaja, turvatöötaja ja turvajuhi baasõppe läbimise korral: valvetöötajale väljastatakse tõend¹ ning turvatöötajale ja turvajuhile tunnistus² vastavalt [täiskasvanute koolituse seadusele](#) (edaspidi *TäKS*).

Käesoleva muudatuse eesmärk on täpsustada, et ka turvateenistuja täienduskoolituse läbimisel väljastatakse tõend. Kehtiv regulatsioon ei sätesta selgesõnaliselt, kas täienduskoolituse läbimisel tuleb väljastada tõend või tunnistus, mis on praktikas tinginud erinevaid tõlgendusi.

TurvaTS § 4 lõike 1 punkti 4 kohaselt on turvateenistuja väljaõpe üks turvategevuse tegevusvaldkondadest. Seadusandja on selgelt määratlenud, et väljaõpe ja täienduskoolitus ei ole üldine haridusteenus, vaid osa turvaettevõtja vastutusest turvategevuse osana. Turvategevuse eeskirja § 6 kohaselt korraldab turvateenistuja väljaõpet ja täienduskoolitust turvaettevõtja vastavalt õppekavale ning täiskasvanute koolituse seadusest tulenevatele nõuetele. Koolituse läbiviija peab tagama koolituse kvaliteedi, koolitajate kvalifikatsiooni ning nõuetekohase dokumenteerimise.

Turvateenistuja täienduskoolitus on sisult iga-aastane kohustuslik värskendusõpe, mis järgneb varasemalt läbitud baasõppele ja edukalt sooritatud kutseeksamile. Koolitust viiakse läbi õppepäevadena kogu aasta vältel ning selle sisu kohandatakse vastavalt konkreetse teenistuja ametikoha vajadustele. Näiteks võib suurema turvariskiga objektide puhul keskenduda relva ja erivahendite kasutamisele, samas kui bürookeskkonnas on olulisemad suhtlemisoskused ja üldised valvemeetmed.

Täienduskoolituse läbimine dokumenteeritakse üldjuhul koolitusprotokolliga, mida säilitatakse teenistuja isikutoimikus. Turvategevuse eeskiri ega TäKS ei näe ette protokolli kohustuslikku sisu, mistõttu on hiljem keeruline üheselt kindlaks teha, kes, mida ja millises mahus koolitust läbis.

¹ Turvategevuse eeskirja § 6 lg 3.

² Turvategevuse eeskirja § 6 lg 4 ja 5.

Samuti ei ole selgelt määratletud, millise õppekava alusel koolitus toimus ning puudub selge seos koolituse läbiviija ja täienduskoolitust pakkuva asutuse vahel.

Haridus- ja teadusministri 26.06.2015 määruse nr 9 „Täienduskoolituse standard“³ (edaspidi *täienduskoolituse standard*) kohaselt kehtivad koolituse dokumenteerimisel järgmised põhimõtted:

- tõend – väljastatakse juhul, kui koolituse käigus ei hinnata õpiväljundite saavutatust;
- tunnistus – väljastatakse juhul, kui koolituse käigus hinnatakse õpiväljundite saavutatust ja isik saavutas kõik õppekava lõpetamiseks nõutud õpiväljundid.

Senine praktika koolituse läbimise dokumenteerimisel on olnud ebaühtlane:

- **väljastatakse õiend** – sellelt ei selgu koolituse sisu, maht, koolitaja isik ega kasutatud õppekava. Samuti on keeruline hinnata koolitaja kvalifikatsiooni ja koolituse vastavust kutsestandardile;
- **väljastatakse tõend täienduskoolituse läbimise kohta** – kuigi tõend võimaldab esitada kogu täienduskoolituse standardis nõutud teabe, koostatakse seda praktikas harva ning koolitusasutused viitavad tõendi vormistamise nõude puudumisele;
- **väljastatakse tunnistus täienduskoolituse läbimise kohta** – tunnistuse väljastamisel hinnatakse õpiväljundite saavutatust.

Eelnõuga kavandatud muudatusega lisatakse turvategevuse eeskirja selgesõnaline säte, mille kohaselt täienduskoolituse läbimise järel väljastatakse koolituse läbinule tõend. Tõendile märgitavad andmed on esitatud täienduskoolituse standardis⁴. Tunnistuse väljastamine ei ole otstarbekas, kuna arvestades, et täienduskoolitus toimub hajutatult ja vajaduspõhiselt kogu aasta vältel, oleks hindamiskohustuse kehtestamine ebaproportsionaalne ning tooks kaasa märkimisväärse halduskoormuse. Lisaks on turvateenistuja baasoskused juba hinnatud kutseeksami raames vastavalt kutse andmise korrale.

Eelnõu muudatus aitab ühtlustada täienduskoolituse dokumenteerimise praktikat, tagada läbipaistvus ning lihtsustada järelevalvet koolituste kvaliteedi ja läbiviijate üle.

Eelnõu punktiga 2 täiendatakse määruse § 9 lõiget 3 teise lausega, millega sätestatakse, et **kui kehalise ettevalmistuse vastavuse kontrollimine toimub täienduskoolituse raames, siis koolituse läbiviija väljastab turvateenistujale tunnistuse füüsilise jõu, relvade ja erivahendite kasutamise praktilise kontaktõppe eduka läbimise kohta.**

Turvategevuse eeskirja § 9 sätestab nõuded turvateenistuja isikuomadustele ja kehalisele ettevalmistusele. Lõike 2 kohaselt peab turvatöötaja ja turvamise turvajuhi kehaline ettevalmistus võimaldama tööülesannete täitmisel kasutada erivahendeid ning rakendada füüsilist jõudu. Lõike 3 alusel on turvaettevõtja kohustatud kontrollima turvatöötaja ja turvajuhi kehalise ettevalmistuse vastavust nimetatud nõuetele vähemalt kord aastas.

Kuigi määrus ei täpsusta, kuidas kehalise ettevalmistuse vastavust kontrollida või kuidas tulemusi dokumenteerida, tuleneb sellesisuline nõue turvategevuse eeskirja § 7 lõikest 2. Viimane näeb ette, et turvatöötaja ja turvajuhi iga-aastane kohustuslik täienduskoolitus peab sisaldama vähemalt kuue akadeemilise tunni ulatuses praktilist kontaktõpet füüsilise jõu, relva ja erivahendi kasutamise osas.

³ Haridus- ja Teadusministri 19.06.2015 määrus nr 27 „Täienduskoolituse standard“ § 3 lg 3. RT I, 22.04.2015, 2.

⁴ Vt viide 3.

Sellest lähtuvalt on turvaettevõtjal võimalik kehalise ettevalmistuse vastavuse kontrolli korraldada kas täienduskoolituse raames, kus kontaktõppe käigus hinnatakse turvateenistuja praktilisi oskusi, või eraldiseisvalt ettevõtte sisekoolituse kaudu.

Kui kehalise ettevalmistuse kontroll toimub täienduskoolituse raames ning kontaktõppe käigus hinnatakse õpiväljundite saavutamist, loetakse selline õpe TäKS-i tähenduses täienduskoolituseks, mille läbimisel tuleb koolitusasutusel väljastada **tunnistus** vastavalt täienduskoolituse standardile. Tunnistus kinnitab, et isik on nõutavad praktilised oskused edukalt omandanud ja neid demonstreerinud.

Kehtivas turvategevuse eeskirjas ei ole selgesõnaliselt toodud, kuidas kehalise ettevalmistuse kontrolli tulemusi dokumenteerida. See on viinud praktikas erinevate tõlgendusteni, mis võivad tekitada vaidlusi ja suurendada halduskoormust nii kutse andjale, koolitusasutustele kui ka järelevalveorganitele.

Muudatuse eesmärk on tagada õigusselgus, ühtlustada kehalise ettevalmistuse kontrollimise ja dokumenteerimise praktikat ning lihtsustada koolitus- ja järelevalvetegevust.

Eelnõu punktiga 3 muudetakse määruse § 10 lõike 3 punktis 1 sätestatud tervisenõude sõnastust. Paragrahvi 10 lõige 3 punkt 1 näeb ette, et turvateenistuja tervises seisund peab võimaldama töötamist „kõrgepinge ja ohu olukorras“. Tegemist on üldsõnalise sõnastusega, mis võib viia erinevate tõlgendusteni ega kajasta piisava selgusega turvateenistuja töö sisulisi nõudeid. Eelnõukohase sõnastuse järgi peab turvateenistuja tervises seisund võimaldama töötada „**suhtlemis- ja konfliktsetes olukordades**“.

Muudatuse eesmärk on täpsustada, et turvateenistuja tervises seisund peab võimaldama toime tulla eelkõige konfliktsetes olukordades, mis on turvatöös igapäevased. Selline täpsustus on ajakohane ja sisuliselt põhjendatud, kuna turvategevus ei hõlma üksnes töötamist „ohu olukorras“, vaid eeldab võimet lahendada pingeid, rahustada konflikte ja suhelda erinevate isikutega, sealhulgas emotsionaalselt pingelistes olukordades. Konflikte suhtlusolukordi võib esineda nii klientide, teenusekasutajate kui ka kolmandate isikutega suhtlemisel. Nendes olukordades on oluline, et turvateenistuja suudaks jääda rahulikuks, hinnata olukorra tõsidust, suhelda selgelt ja konstruktiivselt ning vajadusel maandada pingeid. Nende edukas lahendamine eeldab turvateenistujalt nii psüühilist stabiilsust kui ka häid suhtlemisoskusi. Uus sõnastus aitab seada tervisekontrolli läbiviijale konkreetsema suunise: hinnata, kas isikul on võimekus tulla toime just nende suhtlemisprobleemide ja emotsionaalselt pingeliste olukordade lahendamisega, mis tema töös kõige tõenäolisemalt esinevad.

Muudatus aitab seada selgemad ja sisulisemad ootused tervisekontrolli läbiviijatele ning tagab, et tervisetõendi andmisel lähtutakse turvateenistuja töö iseloomule vastavatest nõuetest. Samuti toetab muudatus ühtsemat arusaama turvateenistuja tööks vajalike psüühiliste ja suhtlemisalaste eelduste hindamisest.

Eelnõu punktiga 4 muudetakse määruse § 10 lõike 3 punktis 3 sätestatud tervisenõude sõnastust. Kehtiva sõnastuse kohaselt peab turvateenistuja tervises seisund võimaldama töötamist sundasendites ning taluda koormust luu- ja lihaskonnale. Muudatusega asendatakse see sõnastusega: „**võimalikest sundasenditest tingitud koormus luu- ja lihaskonnale**“.

Muudatuse eesmärk on parandada normi keelelist ja sisulist täpsust ning vältida võimalikke ebaselgusi nõude tõlgendamisel ja rakendamisel. Kehtiv sõnastus võib tõlgendamisel ekslikult jätta mulje, justkui esitataks sundasendites töötamisele ja luu- ja lihaskonna koormustaluvusele kaks eraldiseisvat nõuet. Tegelikult on aga töö käigus tekkiv koormus luu- ja lihaskonnale otseselt seotud sundasendites töötamisega, nagu näiteks pikaajaline seismine, istumine või töötamine ebamugavas kehahoiaasendis.

Uue sõnastusega viiakse regulatsioon kooskõlla töötervishoiu ja töövõime hindamise praktikaga, mille kohaselt käsitletakse tööga seotud koormust funktsionaalse koormusena, mis tuleneb tööülesannete täitmisel esinevatest teguritest (nt staatilised tööasendid, korduvad liigutused, kehahoiaasendi sundasendid). Muudatus aitab suunata tervisekontrolli läbiviiva arsti tähelepanu konkreetsetele tööalastele koormusallikatele ning vähendab võimalust, et hinnang põhineb mittespetsiifilistel või tööga mitteseotud luu- ja lihaskonna probleemidel.

Sõnastuse täpsustamine toetab ka töövõime hindamise ühtlustamist ning võimaldab tervisetõendite väljastamisel paremini arvestada turvateenistuja töö iseloomust tulenevaid nõudeid. Lisaks vähendab muudatus tõlgendusruumi ja tagab suurema õigusselguse nii tervisekontrolli läbiviijatele kui ka turvaettevõtjatele, kes peavad tagama töötajate vastavuse ametikoha tervisenõuetele.

Eelnõu punktiga 5 muudetakse määruse § 10 lõike 4 punkte 1 ja 2.

Turvategevuse eeskirja § 10 lõiked 3 ja 4 sätestavad vastavalt II ja I grupi turvateenistujatele kehtivad tervisenõuded, mida töötervishoiuarstid arvestavad iga tervisekontrolli käigus koos eeskirja lisas 2 toodud loeteluga tervisehäiretest, mis takistavad tööülesannete täitmist. Praktikas on nende sätete tõlgendamisel tekkinud ebaselgust, mis vajab korrigeerimist.

- **Vaimse pinget ja ohuolukorras tegutsemise võime hindamine**

Kehtiv sõnastus ei kajasta piisavalt selgelt, et just **I grupi** turvateenistujate töö sisaldab sageli vaimset pinget ja konfliktsust olukordi. Töötervishoiuarstid on § 10 lõiget 3 tõlgendanud üldistatult, eeldades, et kõik turvatöötajad, sealhulgas **valvetöötajad**, peavad olema võimelised töötama erakorralistes ja ohuolukordades. Tegelikult ei täida valvetöötajad turvamisülesandeid, vaid osalevad turvameetmete rakendamises toetavas rollis, mistõttu on nende töö iseloomu valdavalt madala riskitasemega. Muudatuse eesmärk on täpsustada, et **just I grupi turvateenistujate tervises seisund peab võimaldama tegutsemist kõrgendatud vaimse pinget ja ohu olukorras**, mitte kõigil turvateenistujatel. See aitab tagada, et hinnang tervises seisundile antakse vastavalt töö iseloomule.

- **Erivahendite kandmise ja kasutamise nõude täpsustamine**

Kehtiva sõnastuse kohaselt võib ekslikult jääda mulje, et kõik I grupi turvateenistujad peavad olema võimelised kandma kaitsevesti ja tulirelva. Praktikas see nii ei ole. Kaitsevesti kasutamine on kohustuslik eelkõige kõrgendatud ründeohuga objektidel töötavatele turvatöötajatele ning turvamise turvajuhile, kes üldjuhul kannab ka tulirelva. Enam kui 90% turvatöötajatest kasutab igapäevatoos erivahendina **gaasipihustit**, **kumminuia** või **teleskoopnuiat**, mitte tulirelva. Tulirelva kasutamisega seotud tervisenõuded on sätestatud eraldi **relvaseaduse** alusel. Seetõttu on praegu kasutatav üldsõnaline fraas „relva ja erivahendi kandmine ja kasutamine“ eksitav ning viinud ebaühtlase tõlgendamiseni tervisekontrolli läbimisel.

Uue sõnastuse „**gaasipihusti, kumminuia, teleskoopnuia ja muu erivahendi kandmine ja kasutamine**“ kasutuselevõtt kajastab turvatöötajate tegelikku tööpraktikat ja vähendab arusaamatusi töötervishoiuarstide hulgas. See toetab tervisenõuete hindamise ühtlustamist ja väldib olukordi, kus relva kandmise nõuet tõlgendatakse automaatselt kui **tulirelva** kandmise kohustust, mis enamiku turvateenistujate puhul ei kohaldu.

Kokkuvõtlikult aitab muudatus kõrvaldada senise ebaselguse, mille tõttu on töötervishoiuarstid pidanud kõiki I grupi turvatöötajaid sundasendis töötajateks või kaitsevesti kandjateks, sõltumata nende tegelikest tööülesannetest. Täpsustatud sõnastus loob selguse, vähendab eksitavate tõlgenduste riski ning tagab, et tervisekontrollis hinnatakse töötingimusi, mis vastavad turvateenistuja konkreetsetele tööülesannetele. Muudatuse tulemusel viiakse eeskirja sõnastus kooskõlla turvateenistuja töö tegeliku iseloomuga.

Eelnõu punktiga 6 muudetakse määruse § 13 lõiget 2. Eelnõuga täpsustatakse, et lõiget 2 kohaldatakse üksnes eelneva tervisekontrolli olukorras. Turvategevuse eeskirja § 13 sätestab turvateenistujate tervisekontrolli läbiviimise korra ja perioodilisuse, sealhulgas eelneva ja perioodilise tervisekontrolli nõuded. Lõige 2 käsitleb erisust isikutele, kes asuvad esmakordselt tööle turvateenistujana, kuid kelle tervises seisund on juba varem hinnatud samaväärsete tööülesannete täitmiseks era- või avalikus sektoris.

Praktikas on regulatsiooni kohaldamisel tekkinud ebaselgus, kas lõiget 2 tuleb rakendada ainult eelneva tervisekontrolli kontekstis või ka perioodilise tervisekontrolli puhul. Näiteks on esinenud olukordi, kus isikul on kehtiv tervisetõend samaväärse töö tegemiseks, kuid selle kehtivusaeg ületab turvategevuse eeskirjas sätestatud maksimaalset kolm aastat või on väljastatud tähtajatult. Sellisel juhul on osa tööandjatest järeldanud, et isik on täielikult vabastatud turvateenistuja tervisekontrolli nõuetest. Selline tõlgendus ei vasta regulatsiooni eesmärgile.

Lõike 2 eesmärk on võimaldada isikul asuda tööle ilma eelneva tervisekontrolli läbimiseta juhul, kui tema tervises seisund on juba hinnatud samaväärsel alusel. Sätte mõte on ennekõike **praktilise töökorralduse lihtsustamine** – töötervishoiuarstide vastuvõtule pääsemine võib regiooniti olla keeruline ning uue kontrolli korraldamine võib viibida kuni kolme kuud, mis omakorda takistab tööle asumist ning suurendab tööandjate halduskoormust.

Eelnõuga täpsustatakse, et lõiget 2 kohaldatakse **üksnes eelneva tervisekontrolli** olukorras. See tähendab, et kui isikul on kehtiv tervisetõend samaväärse töö tegemiseks, võib ta alustada tööd turvateenistujana uut tervisekontrolli läbimata. Muudatus suurendab õigusselgust, välistab eksitava tõlgenduse, mille kohaselt oleks võimalik jääda tervisekontrollist täielikult vabastatuks. Samal ajal võimaldab see paindlikku tööle asumist ilma põhjendamatute viivitusteta.

Lisaks jäetakse § 13 lõike 2 punktist 1 välja lauseosa, et „milles on kontrollitud tema vastavust käesoleva määruse §-de 10 ja 11 tervisenõuetele ning tehtud § 14 lõikes 4 loetletud uuringud.“ Selline nõue on liialt kitsendav. Kui turvateenistujaks sooviv isik on enne tööle asumist läbinud töötervisehoiu arsti juures tervisekontrolli, on see piisav, et alustada tööd turvateenistujaga. Lisaks välistab see olukorra, kus tervisekontroll ei kattu üks ühele turvategevuse eeskirja nõuetele. Sel juhul ei saaks arvesse võtta eelmist tervisekontrolli.

Eelnõuga muudetakse turvategevuse eeskirja § 13 lõike 2 punkti 2 loetelu. Loetelust jäetakse välja viide „Kaitseressursside Ameti arstile“, vaid sõnastatakse üldisemalt, kuivõrd eriseaduses on tervisekontrolli läbiviimise protsess täpsemalt reguleeritud. Loetelusse lisatakse, et abipolitseinik ja kaitseväge tegevväelane, kelle on kehtiv tervisetõend, ei pea uuesti läbima tervisekontrollisuunata. Abipolitseiniku ülesanded on sisuliselt lähedased turvateenistuja tööle – sealhulgas seoses avaliku korra tagamise, ohuolukordades tegutsemise ning erivahendite kasutamisega. Abipolitseinik täidab mitmeid ülesandeid, mis eeldavad nii psüühilist stabiilsust kui ka füüsilist suutlikkust ning valmisolekut tegutseda pingelistes olukordades. Seetõttu on põhjendatud käsitleda abipolitseiniku tervisekontrolli sisuliselt samaväärsena turvateenistuja eelneva tervisekontrolliga. Ka kaitseväge tegevväelane läbib tervisekontrolli, mille käigus hinnatakse isiku vastavust kaitseväge teenistuskohustuslase tervisenõuetele. Seega ei ole täiendava tervisekontrolli läbimine põhjendatud.

Muudatus vähendab halduskoormust ning kiirendab tööle asumise protsessi, võimaldades isikul, kes on juba abipolitseinikuna või kaitseväge tegevväelasena läbinud asjakohase tervisekontrolli, asuda tööle ning turvateenistujana ei pea koheselt läbima uut kontrolli.

Muudatus annab tööandjatele ja tervisekontrolli teostajatele selge aluse, millistel juhtudel ei ole vaja korraldada eelnevat tervisekontrolli.

Eelnõu punktiga 7 muudetakse määruse § 13 lõiget 3, täpsustades perioodilise tervisekontrolli läbimise tähtaega juhtudel, kui rakendatakse § 13 lõikes 2 sätestatud erisust.

Lõike 2 kohaselt ei pea isik, kes asub tööle turvateenistujana, läbima eelnevat tervisekontrolli juhul, kui tal on kehtiv tervisetõend, mis on väljastatud samaväärse töö tegemiseks. Kehtiva regulatsiooni kohaselt tuleb perioodiline tervisekontroll siiski läbida vähemalt kord kolme aasta jooksul, kuid seni puudub selgesõnaline säte selle kohta, kuidas arvutada perioodilise tervisekontrolli tähtaega juhul, kui tööle asumine toimub eelneva tervisekontrollita, tuginedes muu töökoha tervisetõendile.

Muudatusega sätestatakse selgelt, et sellisel juhul tuleb **perioodiline tervisekontroll läbida hiljemalt kuue kalendrikuu jooksul tööle asumisest**, olenemata olemasoleva tõendi kehtivusajast. Selliselt tagatakse ka, et juhul, kui tervisekontroll erineb mõnevõrra turvategevuse eeskirja nõuetest, kontrollitakse neid perioodilise tervisekontrolli raames. Muudatus aitab vältida tõlgenduslikud probleemid ning tagab, et ka erisuse kohaldamise korral oleks tervisekontrolli läbimise ajastus üheselt mõistetav ja kooskõlas määruse üldise eesmärgiga – tagada, et kõikidel tervisekontrollikohustusega töötajatel oleks kehtiv ja ajakohane tervisetõend. Selge regulatsioon loob parema õigusraamistiku tööandjatele ning lihtsustab töötervishoiuteenuse osutajate tööd, võimaldades ühtset ja läbipaistvat tervisekontrolli korraldust.

Eelnõu punktiga 8 muudetakse määruse § 14 lõike 1 sõnastust õigusselguse ja parema loetavuse eesmärgil. Kehtiv sõnastus võib ekslikult jätta mulje, et turvateenistuja saadab tervisekontrolli turvaettevõtja, mitte vastupidi. Sätte eesmärk on aga sätestada, et tervisekontrolli suunamise kohustus lasub turvaettevõtjal. Seetõttu täpsustatakse sõnastust viisil, mis kajastab üheselt ja arusaadavalt, et turvaettevõtja saadab turvateenistuja tervisekontrolli.

Eelnõu punktiga 9 muudetakse määruse § 14 sõnastust, täpsustades, millisel juhul võib töötervishoiuarst arvestada varem tehtud uuringute või protseduuride tulemusi ilma neid uuesti läbi viimata.

Kehtiva korra kohaselt ei ole tervisekontrolli käigus vaja korrata uuringuid või protseduure, mis on juba hiljuti läbi viidud ning mille tulemused on töötervishoiuarstile kättesaadavad ja piisavad töövõime hindamiseks. Probleemiks on aga asjaolu, et määruse ei defineeri, **mida loetakse „hiljutiseks“**. Selle tagajärjel on praktikas kujunenud erinevad tõlgendused: mõnel juhul arvestatakse uuringuid, mis on tehtud mõne nädala eest, teistel juhtudel aga isegi mitme aasta taguseid tulemusi.

Muudatusega täpsustatakse, et „hiljutiseks“ loetakse protseduurid või uuringud, **mis on tehtud viimase kalendriaasta jooksul**. Ajaliselt määratletud piirang aitab vältida ebaselgeid või vastuolulisi tõlgendusi ning tagab ühtse ja selge praktika kõikidele töötervishoiuarstidele ja tervishoiuteenuse osutajatele. Muudatusel on ka praktiline mõju: see aitab vähendada dubleerivaid ja ebavajalikke uuringuid olukordades, kus vajalikud andmed on juba olemas ja kättesaadavad (sealhulgas läbi elektroonilise terviseandmete süsteemi). Selline lähenemine:

- vähendab tervishoiusüsteemi koormust;
- lihtsustab tervisekontrolli protsessi;
- kiirendab tööle asumist;
- muudab süsteemi isikukeskseks ja tõhusamaks.

Eelnõu punktidega 10–12 muudetakse turvategevuse eeskirja § 25. Esmalt muudetakse sissejuhatavat lauseosa, et selgelt määratleda, kellel lasub kohustus säilitada turvategevuse käigus koostatud dokumendid.

Kehtivas määruses ei ole üheselt sätestatud, kas dokumentide säilitamise kohustus lasub turvaettevõtjal, teenuse tellijal või mõnel muul osapoolel. Selline ebaselgus on praktikas viinud tõlgendamisprobleemideni ja vaidlusteni, sealhulgas järelevalve käigus, kus pole olnud võimalik üheselt tuvastada dokumentide säilitamise vastutajat.

Muudatuse eesmärk on täpsustada, et turvategevuse dokumentide säilitamise kohustus lasub üksnes turvaettevõtjal. Selline käsitus on kooskõlas turvateenuse valdkonna tavapärase korraldusega, mille kohaselt vastutab dokumentatsiooni korrektsuse ja kättesaadavuse eest teenuse osutaja. Selge regulatsioon välistab erinevad tõlgendused, ühtlustab järelevalvepraktikat ning selgitab vastutuse jaotust turvategevuse nõuete täitmisel. Muudatus aitab tagada, et turvategevuse alusdokumendid oleksid säilitatud kogu tegevusperioodi vältel ning vajadusel kättesaadavad ka pärast tegevuse lõppemist, võimaldades tõhusamat kontrolli ja andmekaitse tagamist.

Teiseks jäetakse esimest punktist välja sõna „turvaplaan“. Kehtivas turvategevuse eeskirjas on ekslikult sätestatud, et turvaobjekti turvaplaani võib säilitada kuus kuud alates dokumendi koostamisest. Selline säilitamistähtaeg ei ole kooskõlas turvaplaani sisulise otstarbe ega turvategevuse praktilise korraldusega. Turvaplaan on kohustuslik dokument kõigi mehitatud turvaobjektide puhul ning moodustab aluse turvategevuse igapäevaseks elluviimiseks objektil. Praktikas võib kuuekuuline säilitamistähtaeg tähendada, et dokument hävitatakse ajal, mil turvamine objektil veel kestab. See vähendab töökorralduse jälgitavust, muudab järelevalve teostamise keerulisemaks ning võib takistada võimalike rikkumiste või vaidluste menetlemist.

Kolmandaks täiendatakse paragrahvi punktiga 1¹. Muudatusega nähakse ette, et **turvaplaani tuleb säilitada vähemalt kuus kuud turvategevuse lõppemisest konkreetsel objektil**. See võimaldab tagada, et dokumentatsioon on kontrollitav ka juhul, kui järelevalve või vaidlus tekib vahetult pärast turvamise lõppu. Muudatus aitab tagada turvategevuse dokumentatsiooni parema kättesaadavuse, suurendab õigusraamistikku järgimise läbipaistvust ning toetab tõhusamat järelevalvet. Samuti loob see turvaettevõtjatele selge ja ühtse arusaama dokumentide säilitamise kestusest.

Eelnõu punktiga 13 muudetakse turvategevuse eeskirja lisa 2, mis sätestab tervisehäired ja seisundid, mis takistavad turvateenistuja tööülesannete täitmist. Muudatuste eesmärk on parandada terminoloogiat ning suurendada hindamiskriteeriumite selgust. Praktikas on mitmete punktide tõlgendamine osutunud probleemseks, kuna kehtivad sõnastused ei võimalda töötervishoiuarstil teha individuaalset hinnangut isiku töövõime kohta, vaid viivad automaatse välistamiseni. See on vastuolus töövõime hindamise põhimõtetega ning piirab ebaproportsionaalselt isikute võimalusi töötada turvateenistujana.

- Esiteks muudetakse **blokis „Nägemiselundite haigused ja seisundid“** kehtivat nägemisteravuse nõuet. Varasem nõue, mille kohaselt paremini nägeva silma korrigeeritud nägemisteravus ei tohi olla alla 0,8, asendatakse paindlikuma ja funktsionaalsema lähenemisega: **korrektsiooniga nägemisteravus peab olema vähemalt 0,6 ühes ja samal ajal mitte alla 0,4 teises silmas**. Samuti kustutatakse nõue korrigeerimata nägemisteravuse kohta, mis seni oli seatud alammääraga 0,2. Muudatus võimaldab hinnata nägemisvõimet tervikuna.

Nägemisfunktsiooni puudutava sätte puhul on lisa 2 alajaotuses **„Nägemiselundite haigused ja seisundid“** sätestatud, et paremini nägeva silma korrigeeritud nägemisteravus ei tohi olla alla 0,8 ning korrigeerimata nägemisteravus ei tohi olla alla 0,2. Töötervishoiuarstid on hakanud seda tõlgendama muuhulgas ka viisil, et prille või kontaktläätsi kasutavad isikud tuleb automaatselt välistada turvateenistujana töötamast, sõltumata sellest, kas nägemine on korrektsiooniga tegelikult piisav. Tegelikuses ei ole selline välistamine põhjendatud ega proportsionaalne. Näiteks vanglateenistuja⁵ tervisenõuetes on nägemisteravuse kriteeriumiks „korrektsiooniga nägemisteravus mitte alla 0,6 ühes ja samal ajal mitte alla 0,4 teises silmas“, mis võimaldab arvestada prillide või muude abivahendite kasutamist. Kehtiv sõnastus turvategevuse eeskirjas riivab ebaproportsionaalselt isikute põhiõigusi, keelates prille või kontaktläätsi kasutavatel isikutel töötada turvateenistujana. Et selline kitsendus oleks õiguspärane, peab selleks olema reaalne ja tõenduspõhine vajadus, mida antud juhul ei esine. Muudatusega võimaldatakse töötervishoiuarstil hinnata isiku töövõimet terviklikult.

- Teiseks tehakse muudatus **blokis „Luu- ja lihaskonna haigused ja seisundid“**, kus lubatakse õlaliigese endoproteesi olemasolu ka I grupi turvateenistujatel, kui tegemist on suhtelise vastunäidustusega (B* tähis) ning ortopeed on andnud vastava kinnituse. Varasemalt kehtis sarnane erand ainult põlve- ja puusaliigese proteeside puhul.

⁵ Justiitsiministri 04.06.2024 määruse nr 17 „Vanglateenistuse ametniku tervisenõuded ja tervisekontrolli kord ning tervisetõendi sisu ja vormi nõuded“ § 3 lg 1 p 1. RT I, 21.03.2025, 17.

Muudatusega täiendatakse ka lisa 2 selgitust, lisades õlaliigese loetellu, mille puhul peab ortopeed kinnitama funktsionaalse sobivuse tööülesannete täitmiseks.

Muudatusega lisatakse õlaliiges samadele alustele, et tagada ühtne ja põhjendatud käsitlus eri liigete puhul. Muudatuste eesmärk on tagada meditsiiniliste vastunäidustuste hindamisel suurem selgus ja ühtsus. Samuti võimaldatakse paindlikumat ja individuaalsemat lähenemist olukordades, kus terviseseisund objektiivselt ei takista turvateenistuja tööülesannete täitmist, kuid ei vasta senistele jäikadele nõuetele.

Kolmandaks muudetakse blokis „**Psüühika- ja käitumishäired**“ selgemaks „Psühhotroopse aine tarvitamine“ sõnastust. Kehtiva lisa kohaselt on igasuguse psühhotroopse aine tarvitamine absoluutne vastunäidustus. Kehtivas sõnastuses on toodud absoluutse vastunäidustusena „psühhotroopse aine tarvitamine“. Töötervishoiuarstid on kehtivat sõnastust tõlgendanud nii, et ka arsti määratud raviskeemi alusel ravimite tarvitamine (nt ATH diagnoosiga isikutel) välistab automaatselt turvateenistujana töötamise. Uue sõnastuse kohaselt käsitletakse absoluutse vastunäidustusena **sõltuvust narkootilisest, psühhotroopsest või psühhoaktiivsest ainest (välja arvatud nikotiin)**. See muudatus välistab varasema sõnastuse mitmeti mõistetavuse ning ühtlustab tõlgenduse sõltuvushäirete osas.

Muudatus kajastab sätte tegelikku eesmärki: takistada töötamist isikutel, kellel on narkootilise, psühhotroopse või psühhoaktiivse aine sõltuvushäire. Selline sõnastus on kooskõlas ka teiste valdkondade (nt pääste-, vangla- või politseiteenistuse) regulatsioonidega ning võimaldab töötervishoiuarstil hinnata isiku terviseseisundit objektiivselt ja sisuliselt.

Muudatuste eesmärk on välistada väärtõlgendused, võimaldada töötervishoiuarstil teha terviklik hinnang ning tagada, et vaid objektiivsed ja sisulised takistused välistaksid isiku töötamise turvateenistujana. Muudatused vähendavad ülemäära halduskoormust, väldivad põhjendamatut diskrimineerimist ning toetavad võrdset kohtlemist tööturul.

Määruse eelnõu on kooskõlas Eesti Vabariigi põhiseadusega, kuna eelnõuga ei piirata põhiõigusi ega vabadusi.

3. Eelnõu terminoloogia

Eelnõuga ei võeta uusi termineid kasutusele.

4. Eelnõu vastavus Euroopa Liidu õigusele

Eelnõul ei ole puutumust Euroopa Liidu õigusega.

5. Määruse mõjud

5.1. Kavandatav muudatus I: tõendite ja tunnistuste väljastamine

Muudatusega kaasneva mõju valdkond: haridus

Muudatus on seotud haridusvaldkonnaga, eelkõige täiskasvanuhariduse ja täienduskoolituse tasandil. Eelnõu eesmärk on ühtlustada täienduskoolituse dokumenteerimise praktikat ning tagada koolitustulemuste parem võrreldavus ja läbipaistvus. See toetab koolituse kvaliteedi kasvu ning võimaldab koolituse sisulist vastavust paremini hinnata ka järelevalve raames.

I sihtrühm: — turvateenistujad (valvetöötaja, turvatöötaja, turvajuht)

2025. aasta septembri seisuga on Eestis väljastatud umbes 730 valvetöötaja (tase 3) kutset, 3600 turvatöötaja (tase 4) ja 340 turvajuhi (tase 5) kutset. Hinnanguliselt tegutseb aktiivselt turvateenistujana suurusjärgus 4200 isikut, mis moodustab 0,3% Eesti rahvaarvust. Sihtrühma suurus on väike.

- **Mõju ulatus on väike**, kuna muudatusega ühtlustatakse koolituse dokumentide vorminõuded (tõend ja tunnistus). Muudatus ei too turvateenistujate kaasa muutusi käitumises ega eelda kohanemist uute tegevuste või täiendava väljaõppega.
- **Mõju sagedus on keskmine**. Turvateenistujad puutuvad muudatusega kokku regulaarselt, kuid mitte igapäevaselt – mõju avaldub eelkõige iga-aastase täienduskoolituse läbimisel ning praktilise kontaktõppe hindamise korral. Mõju on oma olemuselt püsiv, kuna nõue rakendub igal aastal uuesti.
- **Ebasoovitava mõju risk on madal**. Üleminekuperioodil võib esineda üksikjuhtumeid, kus tõendit või tunnistust ei väljastata õigeaegselt, kuid pikas vaates suurendab muudatus koolituse läbipaistvust. See lihtsustab suhtlust tööandjaga ning toetab kutsetaseme säilitamist ja tõendamist.

Kokkuvõttes on muudatuse mõju turvateenistujale positiivne, kuna võimaldab osalejatel omandatud teadmisi ja pädevusi selgemalt tõendada.

II sihtrühm — turvaettevõtjad ja turvateenistuja õpet andvat täienduskoolitusasutus

2025. aasta septembri seisuga on Eestis väljastatud turvamise tegevusluba umbes 70 turvaettevõtjale, kellest 15 on registreeritud turvateenistuja õpet andva täienduskoolitusasutusena⁶, mis moodustab kogu täienduskoolitus asutustest vaid 1,4 %. Aastas läbitakse hinnanguliselt kuni 72 000 akadeemilise tunni mahus turvateenistujate täienduskoolitust. Sihtrühma suurus on väike.

- **Mõju ulatus on keskmine**, kuna muudatused mõjutavad turvaettevõtjaid, kes tegelevad turvateenistujate väljaõppe ja täienduskoolitusega. Turvaettevõtjatel tekib kohustus väljastada koolituse läbimise kohta tõend või tunnistus vastavalt koolituse sisule, mis eeldab muudatusi koolitusprotsessis, dokumentide halduses ja sisekorra reeglites. Kohanemisraskusi ei prognoosita, kuna ka täna tuleb fikseerida täienduskoolituse läbimine

⁶ Eesti Hariduse Infosüsteem [EHIS: Avalik](#).

ja muudatustega täpsustatakse ainult, millist dokumenti täienduskoolituse läbimise järgselt väljastatakse.

- **Mõju sagedus on suur**, kuna koolitusi korraldatakse igal aastal suurele hulgale turvateenistujatele ning muudatused mõjutavad turvaettevõtjate igapäevast tegevust ja dokumenteerimist.
- **Ebasoovitava mõju risk on keskmine**. Halduskoormus võib ajutiselt suurenedas seoses vajadusega kohandada koolitusmaterjale, dokumentatsiooni ja IT-süsteeme. Mõjud on peamiselt tehnilist laadi ning seotud üleminekuga. Samas suurendavad muudatused koolituse läbipaistvust ja kvaliteeti, lihtsustavad järelevalvet ning vähendavad vaidlusi dokumentide osas. Pikemas vaates loob ühtne regulatsioon kõigile koolitusasutustele võrdsed tingimused ja selged nõuded.

Kokkuvõttes on muudatuse mõju positiivne, kuna tõendite või tunnistuste väljastamine suurendab koolituste läbipaistvust, tõstab nende usaldusväärsust ning võimaldab osalejatel omandatud teadmisi ja pädevusi selgemalt tõendada.

III sihtrühm —Politsei-ja Piirivalveamet

Politsei- ja Piirivalveamet teostab riiklikku järelevalvet TurvaTS-s sätestatud nõuete täitmise üle. Eelnõuga ühtlustatakse koolituse dokumenteerimise korda: täienduskoolituse läbimise kohta väljastatakse tõend ning praktilise kontaktõppe edukal läbimisel tunnistus. Seega järelevalvetoimingud muutuvad selgemaks ja tõhusamaks, kuna koolituse nõuete täitmist saab hinnata ühtsete ja üheselt mõistetavate dokumentide alusel.

Kokkuvõttes on muudatuste mõju järelevalve läbiviija töökorraldusele positiivne, kuna järelevalve muutub kiiremaks ja süsteemsemaks.

5.2 Kavandatav muudatus II: tervisekontrolli ja tervisenõuete muudatused

Mõjuvaldkond – sotsiaalsed mõjud

Tervisekontrolli ja tervisenõuete muudatused on seotud tööturu mõjudega, eelkõige töötervishoiu ja tööohutuse valdkonnas. Muudatuste eesmärk on tagada turvateenistujate töö sobivuse õiglane ja sisuline hindamine, vähendades formaalsetel piirangutel põhinevaid välistamisi. Samaväärse tervisetõendi täiendamisega võimaldatakse tööle asuda ilma eelneva tervisekontrollita, mis aitab vähendada viivitusi ja tööandjate halduskoormust. Siiski sätestatakse selgelt, et perioodiline tervisekontroll tuleb sellisel juhul läbida hiljemalt kuue kuu jooksul tööle asumisest. See muudab töösuhte alustamise protsessi läbipaistvamaks ja ühtsemaks. Selgemad ja ühtlustatud tervisekontrolli nõuded vähendavad tööle asumise või jätkamise takistusi, mis võivad tuleneda ebamäärastest otsustest, ning toetavad tööjõu sujuvat liikumist tööturule. Üldjoontes avaldavad muudatused tööhõivele positiivset mõju.

Tervisenõuded muudetakse selgemaks ja töö sisule vastavaks. Täpsustatakse nõuded suhtlemisoskusele, füüsilisele koormustaluvusele ja erivahendite kasutamisele vastavalt tegelikele tööülesannetele. Kehtestatakse kindel ajapiirang hiljutiste terviseuuringute arvestamiseks (12 kuud). Lisa 2 muudatustega ajakohastatakse tervisehäirete loetelu: nägemisnõuded muutuvad

paindlikumaks, õlaliigese endoprotees võrdsustatakse teistega ning psühhotroopsete ainete puhul loetakse vastunäidustuseks üksnes sõltuvus, mitte arsti määratud ravi.

I sihtrühm – turvateenistujad (valvetöötaja, turvatöötaja, turvajuht)

- **Mõju ulatus on väike**, kuna turvateenistujate käitumises ei toimu sisulisi muutusi ning puudub vajadus kohanemistegevusteks. Tervisenõuded muutuvad konkreetsemaks, tervisekontrolli tingimused ja erisused aga selgemaks. See suurendab õiguskindlust ja vähendab tõlgendamisriske.
- **Mõju sagedus on keskmine**, kuna kokkupuude muudatustega toimub regulaarselt, kuid mitte igapäevaselt – peamiselt tervisekontrollide (iga kolme aasta järel või tööle asumisel) käigus. Mõju on püsiv, kuna täpsustatud tervisenõuded mõjutavad igapäevatööd läbi arstlike otsuste ja töö sobivuse hindamise.
- **Ebasoovitava mõju risk on madal**. Perioodilise tervisekontrolli tähtaeg kuue kuu jooksul tööle asumisest võib lühiajaliselt suurendada koormust uutele töötajatele.

Kokkuvõttes on mõju turvateenistujale positiivne, kuna kehtiva tervisekontrolli olemasolul võib kiiremini asuda tööle, ent perioodilise tervisekontrolli läbimine kuue kuu jooksul tagab kindluse, et isiku tervise seisund vastab kõikidele nõuetele. Muudatused tagavad õiglasema hindamise, realistlikumad nõuded ja lihtsama tööle asumise samaväärse tervisetõendi alusel.

II sihtrühm – turvaettevõtjad

- **Mõju ulatus on väike**, sest muudatused puudutavad kõiki turvaettevõtteid, kuid ei nõua nende põhitegevuse sisulist ümberkorraldamist. Tervisekontrolli ja -nõuete täpsustumine vähendab õiguslikke ebakindlusi ja lihtsustab tööle asumise protsessi, sealhulgas samaväärse tervisetõendi arvestamine. See võimaldab paindlikumalt reageerida tööjõuvajadustele ja vähendab tööle asumise viivitusi. Ettevõtete jaoks tähendab see suuremat selgust töötajate sobivuse hindamisel ja väiksemat riski vaidlusteks.
- **Mõju sagedus on keskmine**, kuna ettevõtjad puutuvad tervisekontrollide ja -nõuete teemadega kokku regulaarselt – tööle võtmisel ja töötajate perioodiliste kontrollide korraldamisel. See ei ole igapäevane tegevus, kuid mõjutab ettevõtte töövoogu ja personalipoliitikat pidevalt. Mõju on püsiv, sest kord selgemaks seatud reeglid hakkavad kujundama ettevõtte tööprotsesse pikemas perspektiivis.
- **Ebasoovitava mõju risk on madal**. Lühiajaliselt võib tekkida lisakoormus seoses uute nõuete tutvustamise ja personaliosakonna töökorralduse kohandamisega. Samuti võib kuue kuu jooksul läbiviidav perioodiline tervisekontroll tähendada lisajälgimist uute töötajate puhul. Pikemas vaates on mõju positiivne: tööle asumine muutub sujuvamaks, tööjõu värbamine efektiivsemaks ja tööandja halduskoormus väiksemaks. Samuti paraneb õiguskindlus ja väheneb risk, et otsused töötajate sobivuse osas osutuvad vaieldavaks või ebajärjekindlaks.

III sihtrühm – töotervishoiuarstid

2025. aasta seisuga on tervishoiutöötaja registri andmetel 110 töotervishoiuarste ning arste kokku ca 7495⁷, seega töotervishoiuarstid moodustavad sellest 1,5 %. **Sihtrühma suurus on väike.**

- **Mõju ulatus on keskmine**, kuna töotervishoiuarstide töös võib toimuda muudatusi, ent kohanemiskursi ei prognoosita. Mõju puudutab kõiki arste, kes viivad läbi turvateenistujate tervisekontrolle. Tervisenõuded muutuvad selgemaks ja konkreetsemaks, sealhulgas psüühikaga seotud kriteeriumid, sundasenditest tulenev koormus, konfliktsete olukordadega toimetulek ning erivahendite kasutamisega seotud nüansid. Samuti kehtestatakse ajapiir „hiljuti tehtud“ uuringute arvestamisel ja täpsustatakse eel- ja perioodilise tervisekontrolli seosed. Muudatused vähendavad tõlgendamiskahju ja suurendavad õigusselgust, kuid võivad eeldada töökorralduslikke kohandusi.
- **Mõju sagedus on keskmine**, sest turvateenistujate tervisekontrollid toimuvad regulaarselt, ent mitte igapäevaselt – tööle asumisel ning vähemalt kord kolme aasta jooksul. Mõju avaldub iga kontrolli käigus, sest hinnata tuleb täpsustatud nõuete alusel.
- **Ebasoovitava mõju risk on väike.** Lühiajaliselt võib muudatustega kaasneda täiendav koormus seoses töökorralduse kohandamisega. Pikemas vaates muutub arstide töö ühtlasemaks ja prognoositavamaks: otsused on ühesemad, vaidlused vähenevad ning suureneb töökindlus ja õigusselgus.

Ülejäänud eelnõus kavandatud muudatused on tehnilised ja neil ei ole olulist mõju.

6. Määruse rakendamisega seotud tegevused, vajalikud kulud ja määruse rakendamise eeldatavad tulud

Turvaettevõtjad peavad kohandama sisemisi koolitusprotsesse ning kehtestama ühtse korra tõendite ja tunnistuste väljastamiseks, vajadusel korrigeerima õppekavu. Tõendite ja tunnistuste väljastamisega võib mõnevõrra suurened turvateenistuja õpet andvat täienduskoolitusasutuste kulu, eelkõige juhul, kui seni pole tõendeid või tunnistusi väljastatud või kui soovitakse protsessi automatiseerida.

Töotervishoiuarstid peavad kohandama tervisekontrolli läbiviimist täpsustatud tervisenõuetele, vajadusel tuleb arstidele koostada juhendmaterjalid uute kriteeriumide ühtlaseks rakendamiseks või korraldada kohtumised.

Eelnõuga ei kaasne lisatulusid. Töotervishoiuarstide püsikulud ei suurene, sest kontrollide sagedus jääb samaks. PPA püsikulud ei suurene, kuna järelevalve sisu jääb samaks, kuid järelevalve läbiviimine muutub efektiivsemaks.

7. Määruse jõustumine

Määrus jõustub üldises korras, kuna muudatustega kohanemiseks ei ole vajalik anda täiendavat ülemineku aega.

⁷ Tervishoiutöötajate register <https://medre.tehik.ee/search/employees>.

8. Eelnõu koostöölastamine, huvirühmade kaasamine ja avalik konsultatsioon

Eelnõu esitatakse Vabariigi Valitsuse reglemendi § 6 lõike 1 kohaselt koostöölastamiseks Justiits- ja Digiministeeriumile, Haridus- ja Teadusministeeriumile, Majandus- ja Kommunikatsiooniministeeriumile ning Sotsiaalministeeriumile ja arvamuse avaldamiseks Eesti Turvaettevõtete Liidule, Eesti Töötervishoiuarstide Seltsile ning Politsei- ja Piirivalveametile.